

ik slechts zeer zelden in de literatuur. In von Dalla Torre's Catalogus zie ik slechts vier gevallen geciteerd, waarin Chalcididen bij *Megachile* werden aangetroffen en wel p. 85 *Melittobia megachilis* Pack. bij *Megachile centuncularis* L. in Amerika; p. 156 *Dibrachys boucheanus* Ratz., bij *Megachile argentata* F. in Duitschland; p. 406 *Leucospis affinis* Say bij *Megachile poeyi* Guér. in Amerika en p. 716 *Pteratomus putnami* Pack. bij *Megachile centuncularis* L. in Amerika. Tot nog toe dus nog slechts eens in Europa, ten minste tot het jaar 1898, waarin het betreffende deel van von Dalla Torre verscheen.

J. TH. OUDEMANS.

Opmerkingen betreffende „de Nederlandsche Insecten.”

Nu en dan blijkt het mij, of wordt er door anderen mijne aandacht op gevestigd, dat er in mijn werk over «de Nederlandsche Insecten» hier en daar enkele corrigenda zijn aan te brengen. Waar deze voor de hand liggen, b. v. als een letter onderstboven staat enz., acht ik het onnoodig daarop te wijzen, doch waar een storende fout aanwezig is, kan mededeeling daarvan raadzaam geacht worden. Zoo vermeld ik dan thans, dat pag. 392, in de determinatie-tabel der dagvlinderfamiliën, sub 3 staat: «voorvleugels met 1 anaalader» «voorvleugels met 2 anaaladeren»; dit moet in beide gevallen achtervleugels zijn.

Voor mededeeling van corrigenda houd ik mij steeds zeer aanbevolen.

Idem.

Het voedsel van *Lycaenaalcon* F.

In nummer 12 en 13 van *Societas entomologica*, van 15 Nov. en 10 Oct. 1902, komt een opstel voor van M. Gillmer te Cöthen, get.: Die Futterpflanze, das Ei und die junge Raupe von *Lycaenaalcon* F.

Hierin wordt medegedeeld dat door J. Breit bij Dusseldorp, den 4den Aug. 1802 een wijfje van dezen vlinder waargenomen werd, dat bezig was, in de bloemen van *Gentiana pneumonanthe* witte

eitjes te leggen, welke « von dem leuchtenden Blau der Enzian-blüte sich ganz intensiv abhoben. » Na een uur lang zoeken vond hij meer dan 300 eieren, alle in de bloemen.

Daar de klokjes-gentiaan ook in Nederland in veenstreken en op vochtige heide, o. a. bij Enschedé voorkomt, kan het dus mogelijk zijn, hier de eieren te vinden van dezen vlinder, welke bij ons steeds zeldzaam en zeer lokaal, o. a. bij Laag-Soeren, aangetroffen werd.

De rups vreet wel bij voorkeur gentiaan, maar Breit heeft 24 Juli 1901 ook een *alcon* ♀ op eene rolklaver-soort (*Lotus*) zien leggen.

In n°. 13 van *Soc. entomologica* geeft Gillmer eene uitvoerige beschrijving van het ei en van de jonge rups, welke na de eerste vervelling purperkleurig getint en met vele zwarte haren bedekt is, de kop is dan geelbruin met zwart gerande driehoekige vlek op het voorhoofd.

VAN ROSSUM.

LITERATUUR.

Legaat **van Hasselt**.

Voor onze araneologen volgen hieronder eenige titels der voornaamste werken uit bovengenoemd legaat; men heeft de kennis hiervan dan ruim een half jaar vroeger.

J. H. Emerton, New England spiders (Epeiridae).

————— New England Lycosidae.

————— New England spiders (Cinnifloridae).

E. Simon, Histoire naturelle des Araignées. 1e en 2e Editie
(nog niet geheel compleet).

————— Monographie des Attides.

————— Arachnides de France.

————— Fauna Hawaiiensis, Arachnida.

————— Mission Cap Horn, Arachnides.